

ROEST-AANTASTING VAN ZEEKRAAL

DOOR

J. HARMSSEN

Het is misschien niet ondienstig hier de aandacht te vestigen op een dit jaar massaal optredende ziekte in de Zeekraal (*Salicornia herbacea* L.), n.l. de roest *Uromyces Salicorniae* DE BARY.

Niettegenstaande ik reeds gedurende meerdere jaren zeer veel *Salicornia* onder oogen kreeg en ze zelfs vrij geregeld observeerde, ben ik er nooit eenige duidelijk waarneembare ziekte op tegengekomen; de Zeekraal maakte integendeel steeds een bijzonder gezonden indruk, zelfs wanneer zij zich om physiologische redenen gebrekkig ontwikkelde. Dit jaar echter ontdekte ik in het begin van Augustus op de *Salicornia*-plantjes op het Balgzand (schorren en slikken tusschen Wieringen en den Helder) talrijke bruine of gele vlekjes, die zich eenige dagen later tot openspringende roest-bruine wratjes ontwikkelden. Langzamerhand werden deze grooter en verkregen het karakteristieke beeld van uredosporenkussens van een roest-zwam.

De aantasting werd tegen het einde van Augustus langzamerhand zóó hevig, dat de Zeekraal-complexen erdoor een duidelijk waarneembare rossige kleur verkregen, en dat men geheele wolken-sporen opjoeg, als men door de Zeekraal-bestanden heen liep. De laarzen werden daarbij rood-bruin bestoven.

Nadat ik materiaal aan het Centraalbureau voor Schimmelcultures te Baarn opgezonden had, met het verzoek de schimmel te willen determineeren, ontving ik van genoemde instelling de mededeeling, dat de Zeekraalplantjes aangetast waren door de uredosporen van *Uromyces Salicorniae* DE BARY. Verder berichtte het C. B. S. mij, dat deze schimmel vrij zeldzaam is en... „voor zoover zij het in de literatuur konden nagaan, zelfs onbekend in ons land”... Deze laatste mededeeling deed mij besluiten met een enkel woord op het plotselinge epidemische optreden van deze schimmel op de schorren en slikken van het Balgzand te wijzen.

Opmerkelijk is ten slotte nog, dat de aantasting zich alleen op het Balgzand voordeed, terwijl het, slechts door een dijk ervan gescheiden, Amstelmeer-strand er volkomen vrij van was. Ook in de Wieringermeerpolder heb ik geen roest op de Zeekraal kun-

nen vinden, terwijl op het naburige Balgzand practisch gesproken geen een plantje zonder de uredosporen-kussens te vinden was. Vermoedelijk moet de reden van dit gelocaliseerde optreden gezocht worden in oecologische verschillen van de standplaatsen. Het is b.v. mogelijk, dat het hogere zoutgehalte van het Balgzand vergeleken met Amstelmeer en Wieringermeerpolder hierbij een rol speelt, of de periodieke overspoeling met zeewater op het Balgzand.

Het zal interessant zijn volgend jaar na te gaan of de ziekte zich weer zal voordoen.

De tijd ontbrak mij helaas na te gaan of deze roest dit jaar ook elders op de open zoute schorren en slikken is opgetreden, of dat het Balgzand in dezen een uitzondering was.